

Bemærkninger til forslaget

1. Den 20. november 1995 undertegnedes i Bruxelles Euro-Middelhavsassocieringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og staten Israel på den anden side.

Den nye associeringsaftale træder i stedet for samarbejdsaftalen af 1975 og de efterfølgende tilpasningsprotokoller. Den indgår inden for rammerne af Unionens styrkede Middelhavspolitik, der har til formål at give forbindelserne med partnerne i Middelhavsområdet en ny dimension gennem udvikling af dette område i et klima af fred, sikkerhed og stabilitet. Aftalen skal løbe på ubestemt tid.

2. De vigtigste elementer i aftalen er følgende: en regelmæssig politisk dialog; gradvis oprettelse af et frihandelsområde i overensstemmelse med WTO's bestemmelser, bestemmelser vedrørende fri etableringsret, liberalisering af udvekslingen af tjenesteydelser, frie kapitalbevægelser og konkurrenceregler, styrkelse af det økonomiske samarbejde, et socialt samarbejde, der suppleres af et kulturelt samarbejde, et finansielt samarbejde til støtte for landets bestræbelser i retning af tilpasning og reformer på økonomisk plan og social udvikling i forbindelse med oprettelsen af et frihandelsområde.

3. Respekten for de demokratiske principper og for menneskerettighederne udgør et væsentligt element for partnerskabet. I tilfælde af den ene parts misligholdelse vil den anden part i medfør af aftalens bestemmelser kunne træffe passende foranstaltninger. Manglende overholdelse af aftalens væsentligste elementer vil således kunne føre til suspension af aftalen.

Der etableres en regelmæssig politisk dialog mellem parterne, der vedrører alle emner af fælles interesse. Den finder navnlig sted på ministerplan og på højt embedsmandsplan. Aftalen har i øvrigt til formål at fremme samarbejdet mellem Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg og de tilsvarende israelske institutioner.

Frihandelsområdet mellem Fællesskabet og Israel styrkes med retningslinjerne i denne aftale, samt i overensstemmelse med WTO's bestemmelser (Israel tiltrådte WTO den 21. april 1995). Den kombinerede

nomenklatur og den israelske toldtarif anvendes til tarifering af varer i samhandelen mellem de to parter. Told ved indførsel og udførsel og afgifter med tilsvarende virkning forbydes i samhandelen mellem Fællesskabet og Israel. Dette gælder også finanstold.

For *industriprodukternes* vedkommende og for så vidt angår Fællesskabets importordning, bliver de kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, der stadig findes, ophævet for varer med oprindelse i Israel. For så vidt angår Israels importordning, kan Israel fra aftalens ikrafttræden ikke længere anvende kvantitative restriktioner ved indførsel eller foranstaltninger med tilsvarende virkning over for produkter med oprindelse i Fællesskabet.

Med hensyn til *landbrugsvarer* gennemfører Fællesskabet og Israel gradvis en stadig større liberalisering af deres samhandel og fortsætter også inden for samarbejdets rammer en diversificering af Israels landbrugsproduktion. Fra den 1. januar 2000 gennemgår Fællesskabet og Israel situationen med henblik på at fastsætte de liberaliseringsforanstaltninger, som Fællesskabet og Israel skal gennemføre med virkning fra den 1. januar 2001 i overensstemmelse med denne målsætning. Fællesskabet og Israel vedtager senest tre år efter aftalens ikrafttræden at undersøge muligheden for på basis af gensidighed og den fælles interesse at give hinanden indrømmelser i samhandlen med *fiskerivarer*.

For at lette processen med at indføre en frihandelszone indeholder aftalen visse *klausuler og ledsageforanstaltninger*. De vedrører den traditionelle beskyttelsesklausul, antidumpningsklausulen og klausulen om restriktioner i samhandlen af hensyn til den offentlige sædelighed, den offentlige orden og den offentlige sikkerhed og beskyttelse af sundheden. Der skal i øvrigt forhandles bestemmelser om oprindelsesregler og gensidig anerkendelse af certificering.

For så vidt angår *etableringsretten*, er det tanken på visse betingelser at indrømme national behandling til partnernes virksomheder i form af handelsmæssig tilstedeværelse på den ene parts område. Denne ret omfatter i princippet alle sektorer, med mindre der gæl-